

פוליטי, ראובן

ראובן, בן מזל ומשה, נולד ביום כ"ה בתשרי תשט"ו (22.10.1954) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי "אליאנס" ובבית-הספר התיכון-מקצועי "אורט", במגמה של מכניקה עדינה. רבנו, כפי שכינהו בחיבה בני משפחתו, גדל בשכונת סוכת שלום, במרכז ירושלים ובה עברו עליו שנות ילדות מלאות אושר. כבן זקונים למשפחת פוליטי, שגם בורך ביופי, בחן ובנועם הליכות, היה רבנו אהוב לא רק על שני אחיו ואחותו, אלא גם על ידידים רבים בשכונה ובבית-הספר. הוא ניחן בציקוף נפלא של חוש הומור מצוין עם שנינות מבריקה, אשר משך אליו את תשומת לבם של אנשים, שנפגשו אתו. בבית-הספר השיג ציונים מעולים בכל המקצועות, ובגנים זכה בפרסי הצטיינות רבים. יחסו

הרציני ללימודים ולבית-הספר בכלל לא מנע ממנו להיות פעיל ותוסס בכל מסיבה ובכל אירוע חברתי בבית-הספר. במיוחד במסיבות לכבוד חג הפורים ידע להפתיע תמיד בתחפושות מקוריות, מעשי ידי אמו. רבנו היה צעיר מלא אהבת חיים וסקרנות עצומה לגבי עולם ומלואו. בשמחה האופיינית לו ביקש להכיר את העולם ולנסות כוחו בכל דבר שיש בו חידוש ועניין. בגלל התלהבותו הרבה מכל אשר ראה, לא רצה להתרכז בתחביב אחד, וכיוון שבורך בעין בוחנת ובלב רגיש ומבין, לא היה תחום שנגע בו, שלא הפך בידיו להצלחה. חריפותו וזריזות מחשבתו עמדו לו בחידונים הרבים שהשתתף בהם ולא אחת זכה במקומות הראשונים. בחידונים על ספר "תהילים", שהתקיימו בבית-הכנסת השכונתי, לא נמצא לו מתחרה על תואר האלוף, והוא זכה בו פעם אחר פעם. מקום חשוב בחייו תפסה אהבתו לאמנויות השונות. הוא היה חבר פעיל בתיאטרון העירוני של ירושלים והשתתף בכל ההצגות שהועלו שם באותה התקופה. הוא גם הרבה לכתוב שירי הגות ומחשבה ועשה עבודות ריתוך וחריטה אומנותית במתכות שונות. בידי משפחתו נותר גם אוסף גדול מציוריו, בשמן ובעיפרון. לאחר סיום לימודיו התיכונים, החל עובד בבית החרושת "פרג", במקצוע המכניקה העדינה. רבנו היה ספורטאי מצטיין, גם כחבר בקבוצת ההיאבקות של "הפועל" וגם כמשתתף פעיל בפעולות הספורט והגדנ"ע, שנערכו במסגרת מועדון הנוער הקהילתי של שכונת קטמון. כעבור זמן החל מתעניין בספורט הרכיבה ועסק בו עד לגיוסו לצה"ל.

ראובן גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1972 והתנדב לחיל הרגלים. לאחר הטירונות נשלח לקורס סיירים, שבסיומו התנדב לשרת בסיירת "אגוז". מפקדיו מעידים עליו, שהיה בעל רצון עז להצליח ואכן הגיע להישגים מצוינים כלוחם ביחידה המובחרת הזו. האופטימיות שלו וההומור השופע שלו כבשו את לב חבריו ליחידה. יכולתו לשמור על מצב רוח מרומם גם בתנאים הקשים ביותר, סייעה לרבים מהם לעבור את האימונים המפרכים. תמיד כאשר פגשו בו היה מחייך. במלחמת יום הכיפורים השתתף ראובן עם יחידתו בקרבות הבלימה ברמת הגולן. ביום כ"ד בתשרי תשל"ד (22.10.1973), נפגע ונהרג באש ארטילריה סורית, שנורתה על יחידתו שהתחפרה בתל ענטר, לאחר שכבשה אותו מידי הסורים. ראובן הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל. השאיר אחריו הורים, אחות ושני אחים. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

מפקדו הישיר כתב עליו: "הוא היה אחד מטובי הלוחמים ביחידה, חבר נאמן וידיד, שחיזק את המורל בכל מצב".